

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

برگردان از: حمید بهشتی

۲۵ دسمبر ۲۰۱۲

کالبدشکافی خودکشی یک ملت

این عنوان نقد کتابی است از پرفسور بلاتمن در باره نسخه عبری آخرین کتاب یان کرشاو:

*The Defiance and Destruction of Hitler's Germany, 1944-1945** در روزنامه هآرتس، نقد کتاب،

۳۱ اکتوبر ۲۰۱۲

بلاتمن از کرشاو نقل قولی به مضمون می کند که هرگز هیچ کشوری در جنگی که در حال باختن باشد به میزانی به جنگ ادامه نداده است که آلمان در پایان رژیم هیتلر و بلاتمن می افزاید «مصادق نتیجه گیری های وی فقط به رایش سوم منحصر نمی گردد». بلاتمن که فعالیت علمی اش شامل بر هولوکاوست بوده و ریاست دانشکده یهودی شناسی را در دانشگاه عبری بر عهده دارد، به خوبی می داند از چه سخن می گوید. نقدی که او نوشته است نمایانگر خطری است که اسرائیل با آن مواجه است. وی در یکی از مقالاتش که در هآرتس منتشر گشته است نشان می دهد که میزان نژادپرستی در اسرائیل، تحریکات ضد عربی و ضد افریقائی و قوانین ضد دموکراتیکی که از مجلس اسرائیل موسوم به کنست می گذرند، این کشور را به مرحله ای می رسانند که آلمان در سال ۱۹۳۲، اندکی

پیش از آن که هیتلر به قدرت رسید، داشت (۱۹۳۲ اکنون اینجاست» هآرتس، ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰) به دیگر سخن تأسیس یک نظام فاشیستی در اسرائیل واقعیت است.

علامت خطرهای بسیاری هست. یکی از آنها این است: بلاتمن در این نقد کتاب می نویسد: «در میان رهبر نظام و حزب و ژنرال ها و جامعه مدنی میلیون ها سربازان رده پائین، بودند المانی های جوانی که بسیار از آنها ایام مدرسه و سال های تعیین کننده دوران آموزش خود را در آن نظام ناسیونالیستی سپری کرده بودند؛ که مطمئناً در آخرین سال های پیش از جنگ بسیج گشته و در سال ۱۹۳۳ هنوز به مدرسه می رفته اند.

هنگامی که من این عبارات را می خواندم، فرایند تلقیناتی را که به ابتکار وزیر آموزش و پرورش، گیدئون زار بر دانش آموزان اسرائیلی اعمال می شد را به یاد آوردم، فاصله میان کتب درسی را که حاوی پیام دموکراتیک بوده و درگیری با فلسطینیان را تا حدی عادلانه نشان می دادند، با این که مدارس را تشویق می کردند که دانش آموزان را به مناطق اشغالی برند و تا آخرین اقدامشان که ایجاد بودجه ای متناسب با تعداد فارغ التحصیلان مدارس است که به ارتش می روند. این نظام آموزشی (اسرائیل) است. وزیر و دولت دستی راستی وی می خواهند نسل هائی از سربازان را تربیت کنند که در مدارس با ناسیونالیسم، با افراطی گری مذهبی و نژادپرستی شست و شوی مغزی یافته و برای اشغال و تبعیض نژادی آماده گردند، بدون این که کوچکترین عذاب وجدانی را حس کنند.

در مشکل مقایسه میان اشغالی که اسرائیل اعمال می کند و رژیم نازی ها بی مناسبت نیست پرفسور آموس فونکن شتاین را به خاطر آوریم (یکی از دریافت کنندگان جوایز اسرائیل که استادی دانشکده تاریخ و فلسفه دانشگاه تل آویو را بر عهده دارد). وی ۲۵ سال پیش در مصاحبه ای با هآرتس گفت: «بین ۱۹۳۳ و ۱۹۳۷ تا شب به آتش کشیدن مجلس المان، موسوم به شب کریستال در ۹ نومبر ۱۹۳۸ وضعیت یهودیان در المان از برخی جهات بهتر از وضعیت اعراب در مناطق اشغالی بود. (هآرتس ۹ نومبر ۱۹۸۸)

نشر المانی کتاب مزبور:

Das Ende - Kampf bis in den Untergang - NS-Deutschland 1944/45 München, Deutsche Verlags-Anstalt (DVA), 2011

برگرفته از تلاکسکالا - ۱۵ دسمبر ۲۰۱۲

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=8842>